

odbor dozoru a kontroly veřejné správy
náměstí Hrdinů 1634/3
Praha 4
140 21

Č. j. MV-118934-28/ODK-2012

Praha 28. února 2014
Počet listů: 5

R O Z H O D N U T Í

Ministerstvo vnitra, odbor dozoru a kontroly veřejné správy (dále též jako „odvolací orgán“ nebo „nadřízený orgán“), podle ust. § 16 ve spojení s ust. § 20 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „InfZ“), ve spojení s ust. § 178 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), ve spojení s § 94 odst. 1 zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o krajích“), rozhodlo podle § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu o odvolání Ing. Ludka Maděry, narozeného 12. dubna 1943, bytem tř. 2. května 4098, 760 01 Zlín (dále jako „žadatel“ nebo „odvolatel“), proti rozhodnutí Zlínského kraje, za nějž ve věci jednal Krajský úřad Zlínského kraje, ze dne 28. ledna 2014, č. j. KUZL/5324/2014, sp. zn. KUSP/57672/2012/ŘLZ/Po, podané dne 30. ledna 2014, doručené Zlínskému kraji téhož dne (dále jen „odvolání“),

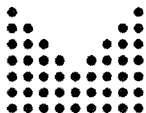
t a k t o :

Rozhodnutí povinného subjektu – Zlínského kraje, za nějž ve věci jednal Krajský úřad Zlínského kraje – č. j. KUZL/5324/2014 (sp. zn. KUSP/57672/2012/ŘLZ/Po) ze dne 28. ledna 2014, o částečném odmítnutí žádosti o poskytnutí informací, se ruší a věc se vrací povinnému subjektu k novému projednání.

O d ů v o d n ě n í :

I.

Odvolacímu orgánu bylo dne 17. února 2014 předloženo Krajským úřadem Zlínského kraje odvolání žadatele proti rozhodnutí povinného subjektu ze dne 28. ledna 2014, č. j. KUZL/5324/2014, sp. zn. KUSP/57672/2012/ŘLZ/Po (dále také

jako „napadané rozhodnutí“), spolu se související spisovou dokumentací a to přípisem ze dne 12. února 2014, č. j. KUZL/9375/2014. Z předložených dokumentů vyplývá následující:

Žadatel se dopisem ze dne 12. září 2012 na základě InfZ obrátil na Zlínský kraj, za nějž ve věci jednal Krajský úřad Zlínského kraje (dále též jako „povinný subjekt“), s žádostí o poskytnutí informací (povinnému subjektu byla žádost doručena téhož dne). V tomto podání žadatel požadoval poskytnutí následujících informací v tomto znění, cituji:

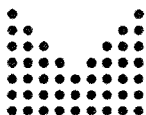
„Na základě zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím žádám o informaci, jaké mimořádné odměny dostali vedoucí odborů, ředitel, hejtman a náměstci hejtmána Krajského úřadu Zlínského kraje v letech 2008 až 2012. U každé odměny žádám o stručný důvod jejího udělení a její výši.“

Na tuto žádost povinný subjekt reagoval tím, že rozeslal dne 25. září 2012 dotčeným zaměstnancům a funkcionářům k podpisu předem naformulovaný nesouhlas s poskytnutím osobních údajů (tyto podepsaná prohlášení jsou součástí spisu). Všichni dotčení pracovníci předložená prohlášení podepsali, tj. ani jeden z dotčených pracovníků neposkytnul souhlas s poskytnutím osobních údajů v požadované podobě.

Na základě těchto prohlášení poskytnul dne 26. září 2012 povinný subjekt informace pouze o odměnách týkajících se hejtmána a náměstků hejtmána Zlínského kraje, a to v tom rozsahu, že dotyční žádné mimořádné odměny ve sledovaném období neobdrželi. Do zbytku požadovaných informací (tj. výše mimořádných odměn vedoucích odborů a ředitele Krajského úřadu Zlínského kraje) vydal povinný subjekt dne 26. září 2012 rozhodnutí o částečném odmítnutí. V odůvodnění tohoto rozhodnutí povinný subjekt uvedl, že právo na informace se v tomto případě dostalo do střetu s právem na ochranu soukromí. Povinný subjekt si vyžádal souhlas dotčených osob s poskytnutím osobních údajů, avšak tento souhlas nebyl ani v jediném případě dán. Z toho důvodu povinný subjekt využil testu proporcionality, aby tak vyřešil kolizi zmíněných základních práv resp., které právo v tomto případě by mělo ustoupit kterému. Povinný subjekt došel k názoru, že v daném případě převažují negativní dopady zásahu do práva na ochranu soukromí před nenaplněním práva na informace. Krajský úřad Zlínského kraje se proto rozhodnul neposkytnout požadované informace.

Žadatel nesouhlasil se způsobem, jakým se povinný subjekt vypořádal s jeho žádostí a podal dne 8. října 2012 odvolání proti předmětnému rozhodnutí. Odvolatel v něm uvedl, že povinný subjekt naprosto ignoroval rozsudek Nejvyššího soudu (dále jen „NSS“) 5 As 57/2010 ze dne 27. května 2011 i rozsudek Krajského soudu v Brně 29 A 41/2011 ze dne 27. dubna 2012. Žadatel s ohledem na citovaná rozhodnutí navrhuje, aby nadřízený orgán jednoznačně přikázal povinnému subjektu požadované informace v plném rozsahu poskytnout.

Ministerstvo vnitra jako nadřízený orgán posoudilo námitky žadatele a

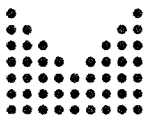

shledalo je důvodnými. Vydalo proto dne 5. listopadu 2012 rozhodnutí, evidované nadřízeným orgánem pod č. j. MV-118934-2/ODK-2012, kterým zrušilo rozhodnutí povinného subjektu ze dne 26. září 2012 o částečném odmítnutí informací a věc vrátilo povinnému subjektu, Zlínskému kraji, k novému projednání. Ministerstvo vnitra se kriticky vyjádřilo k restriktivnímu způsobu, jakým si povinný subjekt vyložil pojem *příjemce veřejných prostředků* a dále také k účelově provedenému testu proporcionality, který měl povinnému subjektu odpovědět na otázku, které právo (zájem) je v tomto případě přednější. Odvolací orgán taktéž potvrdil oprávněnost námitek žadatele týkající se odpovídajících soudních rozhodnutí.

Povinný subjekt šetřenou věc znovu projednal, a to se shodným, výsledkem. Rozhodnutím povinného subjektu ze dne 22. listopadu 2012, č. j. KUZL/72991/2012, tak došlo k opětovnému částečnému odmítnutí žádosti o informace ve stejném rozsahu jako v předchozím rozhodnutí. Argumentace povinného subjektu nedoznala změn oproti předchozímu rozhodnutí. Povinný subjekt konstatoval, že se neztotožnil s názorem vyjádřeným v rozhodnutí Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) č. j. 5 As 57/2010 – 79 ze dne 27. května 2011. Povinný subjekt, který své argumenty opírá i o „*Metodické doporučení Ministerstva vnitra a Úřadu pro ochranu osobních údajů k poskytování informací o platech pracovníků povinných subjektů podle zákona o svobodném přístupu k informacím*“, provedl nový test proporcionality, kdy však dostatečně nepřihlédl k výtkám a doporučením nadřízeného orgánu.

Žadatel, nespokojen s novým rozhodnutím povinného subjektu, podal dne 7. prosince 2012 další, v této věci již druhé, odvolání (doručeno povinnému subjektu 10. prosince 2012). V něm odvolatel opět žádá, aby nadřízený orgán přikázal povinnému žádost nově vyřídit, tedy požadované informace v plném rozsahu poskytnout. Odvolání spolu s příslušným spisovým materiálem bylo předloženo dopisem ze dne 21. prosince 2012 nadřízenému orgánu - Ministerstvu vnitra (doručeno dne 28. prosince 2012). V průběhu rozhodování nadřízeného orgánu (tedy předtím, než bylo toto rozhodnutí vydáno) doručil dne 8. ledna 2012 žadatel skrze povinný subjekt podání nazvané „*doplněk k odvolání proti rozhodnutí sp. zn. KUSP/57672/2012/ŘLZ/Po, č. j. KUZL/72991/2012*“, které obsahovalo kopii rozhodnutí NSS sp. zn. 1 As 169/2012 ze dne 6. prosince 2012

Nadřízený orgán o odvolání rozhodnul dne 7. ledna 2013 shodně jako v předešlých případech - rozhodnutí povinného subjektu zrušil a vrátil k novému projednání. Nadřízený orgán opakovaně upozornil povinný subjekt na překonaný přístup k § 8b InfZ a upozornil na nedostatky v provedení testu proporcionality. Dále konstatoval, že povinný subjekt odmítá brát v potaz výsledky mnohých soudních rozhodnutí v téže věci i závazný právní názor nadřízeného orgánu. Povinný subjekt, bez ohledu na názor odvolacího orgánu, vydal v této věci dne 28. ledna 2013 další rozhodnutí, ve kterém opět odmítnul poskytnout informace, a to ve stejném rozsahu jako v předchozích případech. Povinný subjekt mimo jiné vyzdvihuje nálezy Ústavního soudu (publikován ve Sbírce zákonů pod č. 43/2012), který došlo ke zrušení ustanovení trestního řádu týkající se odposlechů. Povinný subjekt také opakuje své obavy o své zaměstnance, pakliže by došlo ke zveřejnění požadovaných informací.

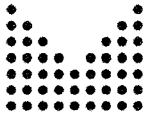
Žadatel se nespokojil s rozhodnutím povinného subjektu a podal si dne 31. ledna 2013 další odvolání. Povinný subjekt v souladu se zákonem předložil odvolání žadatele spolu s originálem spisové dokumentace dopisem ze dne 14. února 2013 nadřízenému orgánu (doručeno 18. února 2013). Nadřízený orgán, Ministerstvo vnitra, konstatoval, že povinný subjekt není ochoten nijak ustoupit ze svého názoru a rozhodnutí povinného subjektu proto zrušil rozhodnutím č. j. MV - 118934-10/ODK-2012 ze dne 25. února (právní moci toto rozhodnutí nabylo 6. března 2013).

Povinný subjekt, bez ohledu na právní názor nadřízeného orgánu, opět žádost částečně odmítnul rozhodnutím ze dne 20. března 2013. Žadatel proti tomu podal dne 22. března 2013 další, již čtvrté, odvolání. Odvolání spolu s kompletním spisovým materiálem bylo zasláno odvolacím orgánu dopisem ze dne 5. dubna 2013 (doručeno 9. dubna 2013). Nadřízený orgán se kriticky vyjádřil k tvrzením povinného subjektu a svým rozhodnutím ze dne 17. dubna 2013 zrušil rozhodnutí povinného subjektu. Ten závěry vyslovené nadřízeným orgánem ignoroval a vydal dne 6. května 2013 nové rozhodnutí o částečném odmítnutí. Žadatel se opět (popáté) odvolal a odvolací orgán vydal dne 12. června 2013 nové rozhodnutí (č. j. MV - 118934-14/ODK-2012), v němž znovu vyjádřil svůj právní názor a rozhodnutí povinného subjektu zrušil a vrátil mu věc k novému projednání.

Povinný subjekt převzal dne 27. června 2013 rozhodnutí odvolacího orgánu ze dne 12. června 2013, č. j. MV - 118934-14/ODK-2012, které nabylo právní moci dne 17. června 2013, a vydal dne 1. července 2013 další (již šesté) rozhodnutí č. j. KUZL/42571/2013, sp. zn. KUSP/57672/2012/ŘLZ/Po. V uvedeném rozhodnutí povinný subjekt zopakoval argumentaci z předchozích rozhodnutí, tedy převážně, že neposkytnutí informací je ochranou soukromí člověka podle Listiny základních práv a svobod a že povinný subjekt postupuje stejně jako ostatní Kraje. Proti tomuto rozhodnutí podal žadatel dne 8. července 2013 odvolání, kde konstatuje, že povinný subjekt nerespektuje judikaturu NSS ani rozhodnutí nadřízeného správního orgánu, jímž je právně vázán, a žádá, aby *nadřízený orgán jednoznačně přikázal povinnému subjektu žádost vyřídit, to znamená, přikázal povinnému subjektu požadované informace v plném rozsahu poskytnout.*

Na základě odvolání odvolatele (které odvolací orgán obdržel spolu se spisovým materiálem dne 23. července 2013) vydalo dne 30. července 2013 Ministerstvo vnitra rozhodnutí, č. j. MV-118934-17/ODK-2012, v němž již po šesté zopakovalo identický právní názor k poskytování platů a rozhodnutí povinného subjektu zrušilo a nařídilo věc znovu projednat. Povinný subjekt tedy vydal napadené rozhodnutí, kde opět vyvrací pro něj právně závazný názor odvolacího orgánu a tvrdí, že ochrana zaměstnanců veřejného sektoru podle Ústavou a zákonem č. 101/2000 Sb., je nad povinností poskytnout informace o jejich platech podle InfZ. Dále povinný subjekt uvedl, že vyčká rozhodnutí rozšířeného senátu NSS ohledně poskytování informací o platech zaměstnanců veřejného sektoru.

Odvolatel si na základě napadeného rozhodnutí podal dne 22. srpna 2013

odvolání, v němž uvedl, že rozhodnutí povinného subjektu je v rozporu s platnou judikaturou a rozhodnutími Ministerstva vnitra.

Ministerstvu vnitra bylo dne 10. září 2013 předloženo povinným subjektem odvolání žadatele spolu se správním spisem (přípisem ze dne 5. září 2013). Ve svém vyjádření povinný subjekt konstatoval, že *nesouhlasí s hodnocením případu, jak jej žadatel uvedl ve svém odvolání, a navrhuje, aby Ministerstvo vnitra odvolání žadatele zamítlo a napadené rozhodnutí potvrdilo.*

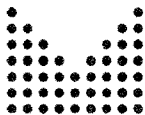
Ministerstvo vnitra následně vydalo dne 23. září 2013 rozhodnutí, č. j. MV-118934-21/ODK-2012, kde již posedmé vyjádřilo svůj názor, který je pro povinný subjekt závazný, a opět poukázal na judikaturu Nejvyššího správního soudu, od které se nehodlá odchýlit a zcela ji respektuje. Z toho vyplývá, že argumenty povinného subjektu, které stojí v opozici k této judikatuře, nevnímá odvolací orgán jako relevantní.

Povinný subjekt převzal dne 3. října 2013 rozhodnutí odvolacího orgánu ze dne 23. září 2013 rozhodnutí, č. j. MV-118934-21/ODK-2012, které nabylo právní moci dne 25. září 2013, a vydal dne 8. října 2013 další (již osmé) rozhodnutí č. j. KUZL/65093/2013, sp. zn. KUSP/57672/2012/ŘLZ/Po. V uvedeném rozhodnutí povinný subjekt zopakoval argumentaci z předchozích rozhodnutí, tedy převážně, že neposkytnutí informací naplňuje práva občanů podle čl. 7 a 4 Listiny základních práv. Proti tomuto rozhodnutí podal žadatel dne 15. října 2013 odvolání, kde konstatuje, že povinný subjekt nerespektuje judikaturu NSS ani rozhodnutí nadřízeného správního orgánu.

Ministerstvu vnitra bylo dne 31. října 2013 předloženo povinným subjektem odvolání žadatele spolu se správním spisem (přípisem ze dne 29. října 2013, č. j. KUZL/69567/2013). Ve svém vyjádření povinný subjekt konstatoval, že *nesouhlasí s hodnocením případu, jak jej žadatel uvedl ve svém odvolání, a navrhuje, aby Ministerstvo vnitra odvolání žadatele zamítlo a napadené rozhodnutí potvrdilo.*

Ministerstvo vnitra poté vydalo dne 13. listopadu 2013 rozhodnutí, č. j. MV-118934-23/ODK-2012, kde již poosmé vyjádřilo svůj názor, který je pro povinný subjekt závazný, a opět poukázalo na judikaturu Nejvyššího správního soudu, od které se nehodlá odchýlit a zcela ji respektuje. Z toho vyplývá, že argumenty povinného subjektu, které se pokoušejí vyvrátit tuto judikaturu, považuje odvolací orgán za dostatečně přesvědčivé pro odchýlení se od judikatury Nejvyššího správního soudu.

Povinný subjekt převzal dne 18. listopadu 2013 rozhodnutí odvolacího orgánu ze dne 13. listopadu 2013 rozhodnutí, č. j. MV-118934-23/ODK-2012, které nabylo právní moci dne 18. listopadu 2013, a vydal dne 2. prosince 2013 další (již deváté) rozhodnutí č. j. KUZL/76423/2013, sp. zn. KUSP/57672/2012/ŘLZ/Po. V uvedeném rozhodnutí povinný subjekt zopakoval argumentaci z předchozích rozhodnutí po obsahové věcné stránce, tedy převážně, že právo na informace ustupuje před právem na ochranu soukromí a osobních údajů a pokud není explicitně zákonem

stanovena povinnost žádané informace poskytovat, tak povinný subjekt nevidí právní rámec, který jejich poskytnutí umožňovat.

Proti tomuto rozhodnutí podal žadatel dne 16. prosince 2013 odvolání, kde konstatoval, že povinný subjekt nerespektuje judikaturu NSS ani předchozí rozhodnutí nadřízeného správního orgánu v dané věci.

Ministerstvu vnitra bylo dne 30. prosince 2013 předloženo povinným subjektem odvolání žadatele spolu se správním spisem (přípisem ze dne 19. prosince 2013, č. j. KUZL/80772/2013). Ve svém vyjádření povinný subjekt opět konstatoval, že *nesouhlasí s hodnocením případu, jak jej žadatel uvedl ve svém odvolání, a navrhuje, aby Ministerstvo vnitra odvolání žadatele zamítlo a napadené rozhodnutí potvrdilo.*

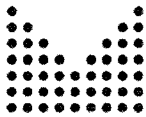
Ministerstvo vnitra následně vydalo dne 9. ledna 2014 rozhodnutí, č. j. MV-118934-25/ODK-2012, kde již podeváté vyjádřilo svůj názor, který je pro povinný subjekt závazný, a opět jako hlavní argument využilo závěry judikatury Nejvyššího správního soudu. Argumenty povinného subjektu, které odporují této judikatuře, nepřijal odvolací orgán jako dostačující.

Povinný subjekt převzal dne 20. ledna 2014 rozhodnutí odvolacího orgánu ze dne 9. ledna 2014 rozhodnutí, č. j. MV-118934-25/ODK-2012, které nabylo právní moci dne 16. ledna 2014, a vydal dne 28. ledna 2014 další (již desáté) rozhodnutí č. j. KUZL/5324/2014, sp. zn. KUSP/57672/2012/ŘLZ/Po. V uvedeném rozhodnutí povinný subjekt de facto zopakoval argumentaci z předchozích rozhodnutí. Převážně vyvrací použití judikatury NSS na řešený případ a polemizuje s použitím definice „příjemce veřejných prostředků“ tak, jak ho připouští judikatura NSS. Proti tomuto rozhodnutí podal žadatel dne 30. ledna 2014 odvolání, kde konstatuje, že povinný subjekt nerespektuje judikaturu NSS ani rozhodnutí nadřízeného správního orgánu.

Ministerstvu vnitra bylo dne 17. února 2014 předloženo povinným subjektem odvolání žadatele spolu se správním spisem (přípisem ze dne 12. února 2014, č. j. KUZL/9375/2014). Ve svém vyjádření povinný subjekt konstatoval, že *nesouhlasí s hodnocením případu, jak jej žadatel uvedl ve svém odvolání, a navrhuje, aby Ministerstvo vnitra odvolání žadatele zamítlo a napadené rozhodnutí potvrdilo.*

II.

Ministerstvo vnitra dovodilo svou věcnou příslušnost k rozhodnutí o podaném odvolání, a to s přihlédnutím k předmětu žádosti, resp. k povaze požadovaných informací (dotazy týkající se personálních záležitostí Zlínského kraje, zejména odměňování jeho vedoucích zaměstnanců zařazených do Krajského úřadu – konkrétně vedoucích odborů Krajského úřadu a ředitele Krajského úřadu), jež nepochybně spadají do samostatné působnosti kraje. V této souvislosti je třeba s ohledem na ustanovení § 178 odst. 1 správního řádu ve spojení s § 94 odst. 1 zákona o krajích konstatovat, že nadřízeným orgánem kraje je Ministerstvo vnitra.

Ministerstvo vnitra dále konstatuje, že odvolání bylo podáno včas, tj. ve lhůtě stanovené v § 83 odst. 1 správního řádu ve spojení s § 20 odst. 4 InfZ, jelikož napadené rozhodnutí bylo odvolateli doručeno dne 29. ledna 2014 (jak vyplývá z příložené doručenky) a odvolání bylo povinnému subjektu doručeno dne 30. ledna 2014.

Odvolání rovněž obsahuje všechny zákonem požadované náležitosti (srov. § 37 a § 82 odst. 2 správního řádu).

Nadřízený orgán samostatně nevyzýval odvolatele k vyjádření se k podkladům k rozhodnutí, neboť jeho odvolání vyhověl v plném rozsahu (§ 36 odst. 3 správního řádu).

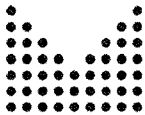
III.

Následně Ministerstvo vnitra přezkoumalo napadené rozhodnutí, a to z hlediska jeho souladu s právními předpisy a v rozsahu námitek odvolatele došlo k přezkumu jeho správnosti (srov. ust. § 89 odst. 2 správního řádu). Ministerstvo vnitra dále konstatuje, že napadené rozhodnutí povinného subjektu obsahuje veškeré formální náležitosti stanovené správním řádem pro správní rozhodnutí (srov. ust. § 68 správního řádu).

Vzhledem k tomu, že argumentace povinného subjektu nepřináší nová stanoviska v porovnání s předchozími devíti rozhodnutími povinného subjektu, tak je nadřízený správní orgán nucen opět odkázat na svá předchozí rozhodnutí (č. j. MV-118934-2/ODK-2012, č. j. MV-118934-5/ODK-2012, č. j. MV-118934-10/ODK-2012, č. j. MV-118934-12/ODK-2012, č. j. MV-118934-14/ODK-2012, č. j. MV-118934-17/ODK-2012, č. j. MV-118934-21/ODK-2012, č. j. MV-118934-23/ODK-2012, č. j. MV-118934-25/ODK-2012). V těchto již vyjádřil nadřízený orgán pro povinný subjekt právně závazný názor včetně podrobného odůvodnění, který ovšem povinný subjekt opakovaně odmítá respektovat, ačkoliv mu v tomto zákon nedává žádnou možnost se odchýlit od jasně vysloveného právního názoru nadřízeného správního orgánu.

Pro úplnost by odvolací orgán rád uvedl, že argument povinného subjektu spojený s nejasnou definicí pojmu „příjemce veřejných prostředků“, již nadřízený správní orgán vysvětlil např. v rozhodnutí ze dne 23. září 2013, č. j. MV-118934-23/ODK-2012.

K názoru povinného subjektu, že analogie v oblasti veřejného práva je možná jen velmi omezeně a může sloužit pouze k řešení opravdu podobných situací, odvolací orgán dodává, že pokud NSS ve svých judikátech přímo používá analogii při vysvětlení pojmu „veřejné prostředky“ a „příjemce veřejných prostředků“, není možné, aby povinný subjekt tvrdil, že je to v dané situaci nepřipustné. Pokud totiž NSS v jednom judikátu uvede, že analogii lze připustit jen v omezeném množství případů, a v druhé judikátu této analogie sám použije, znamená to, že tím právě připouští použití analogie pro definici „veřejných prostředků“ a „příjemce veřejných

prostředků“ ze zákona č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole, ve znění pozdějších předpisů, na ustanovení InfZ.

Z uvedeného vyplývá, že argumenty v napadeném rozhodnutí nijak nevyvrací převážně aplikaci ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu na řešenou žádost o poskytnutí informací, z níž odvolací orgán převážně čerpá.

Nadřízený správní orgán považuje za dostatečně prokazané (v rámci argumentace uvedených devíti předchozích rozhodnutí odvolacího orgánu v dané věci), že argumentace povinného subjektu není správná.

Odvolací orgán po provedeném přezkumu postupu povinného subjektu a po prostudování spisové dokumentace dospěl k závěru, že povinný subjekt nerespektoval při vyřizování žádosti odvolatele zákon, neboť vyjmul z informační povinnosti informace, jejichž poskytnutí InfZ neomezuje.

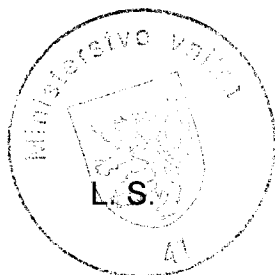
Z výše uvedených důvodů je nucen odvolací orgán konstatovat, že napadené rozhodnutí krajského úřadu není v souladu se zákonem.

IV.

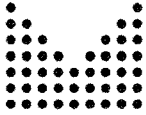
Ministerstvo vnitra s ohledem na výše uvedená tvrzení konstatuje, že rozhodnutí povinného subjektu o neposkytnutí požadované informace o veškerých příjmech (základní plat, osobní ohodnocení, příplatky, mimořádné odměny včetně jejich zdůvodnění apod.) vedoucích odborů a ředitele krajského úřadu za roky 2008 - 2012, je nutné podle § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu zrušit a věc vrátit povinnému subjektu k novému projednání, které bude respektovat a odrážet právní názor nadřízeného orgánu.

Poučení o opravném prostředku:

Proti tomuto rozhodnutí se podle § 91 odst. 1 správního řádu, ve spojení s § 20 odst. 4 InfZ, nelze odvolat.

Ing. Marie Kostruhová
ředitelka odboru

Rozdělovník:

1. Stejnopis rozhodnutí spolu s originálem spisového materiálu bude doručen do vlastních rukou (s dodejkou) povinnému subjektu – Zlínskému kraji, Krajskému úřadu Zlínského kraje, Odboru řízení lidských zdrojů, tř. Tomáše Bati 21, 761 90 Zlín; k sp. zn. *KUSP/57672/2012/ŘLZ/Po*.
2. Stejnopis rozhodnutí bude (po nabytí právní moci s vyznačením doložky právní moci) doručen do vlastních rukou (s dodejkou) povinnému subjektu – Zlínskému kraji, Krajskému úřadu Zlínského kraje, Odboru řízení lidských zdrojů, tř. Tomáše Bati 21, 761 90 Zlín; k sp. zn. *KUSP/57672/2012/ŘLZ/Po*.
3. Rozhodnutí bude doručeno do vlastních rukou (s dodejkou) odvolateli – Ing. Ludku Maděrovi, bytem tř. 2. května 4098, 760 01 Zlín.
4. Stejnopis rozhodnutí zůstává součástí kopie spisu uložené u Ministerstva vnitra.

Vyřizuje: Mgr. Karolína Plasgurová Holá
tel. č.: 974 816 433
e-mail: karolina.plasgurova@mvcv.cz